

DILEMA - JAK DĀ•L?

ĀĀEtrtek, 14 kvĀ•ten 2015

Milí pĀ•télé, pĀ•edloĀ•ím vám svĀ•j problém. ManĀ•el je z rodiny, kde vládnu muĀ•i. Byla jsem zaslepená a lhala si, Ā• takový nebude. Vzbudila jsem se, aĀ• kdyĀ• jsem mĀ•la náhodný rozhovor s tchýní, která mi Ā•ekla, Ā•e kdyby oni nemĀ•li by za sebou uĀ• dávno práskla dveĀ•ma a odeš•la.

NeudĀ•lala to a lituje toho. Tenkrát jsem si uvĀ•domila, Ā•e vš•chny vlastnosti, které má mĀ•j muĀ• stejné jeho otec, nikdy nezmizí. VĀ•dy bude chtít mít poslední slovo a rozhodovat o vš•em. I o tom, co je k veĀ•eĀ•mi. Je to o neustálém dávání mi najevo, Ā•e jsem slaboch atd. Zachází to uĀ• ale moc daleko. SkuteĀ•nĀ• se hádáme i kvĀ•li jídlu. Nemyslím si, Ā•e by bylo nĀ•co š•patného na peĀ•ených bramborách s keřirem k veĀ•eĀ•mi, jenĀ•e on to "Ā•rát nebu nich to dávají prasatĀ•m". Spolkla uĀ• jsem spoustu vĀ•cí a dál uĀ• to nejde.

DĀ•ive jsem jezdila na Ā•undry s partou kamarádĀ•, na které jsem se díky manĀ•elovi z Ā•ásti vykaš•lala. Naš•tí neudĀ•lali totĀ• oni se mnou, a tak mám v nich oporu. Jsem moc ráda, Ā•e je mám, stejnĀ•, jako Ā•e mám blízko svou rodinu. BohuĀ•el, on naš•e moc nemusí, protoĀ•e maminka mu kdysi Ā•ekla, aĀ• mĀ• nevozí tak Ā•asto na Ostravsko. Je tam totiĀ• nĀ•co v ovzduš•í a já vĀ•dycky pĀ•ijedu v horš•ím zdravotním stavu. On mĀ• tam nenutí, ani tam nechce bydlet, ale stále omílá, Ā•e "Pojedeme zase tam, kde ti bude mizernĀ•". PĀ•itom ona tohle opravdu Ā•ekla jen jednou, a to ješ• proto, protoĀ•e jsem tehdy po návratu hodnĀ• kaš•lala. Jsem totiĀ• astmatik.

NĀ•jak nám to dohromady nejde… NapĀ•íklad: potĀ•ebovala jsem nĀ•co na sebe do práce. PoĀ•ídila jsem si dva (jinak si vš•chno š•nu sama). Byl rád, Ā•e je mám, ale pĀ•mi nejbližš•í pĀ•íleĀ•itosti mi vyĀ•etl, Ā•e na hadry, Ā•e zbyteĀ•nĀ• utrácím. PĀ•itom jsem si koupila oba levné. Pak mi zas pĀ•ed nedávnem Ā•ekl, aĀ• se na podívám, Ā•e chodím oblékaná, jak stará baba. Tak je to se vš•ím. KdyĀ• mi takto vyĀ•etl dva prstýnky - jeden zásnubní a jeden na výroĀ•í, které jsem si pĀ•ála a které mi koupil, tak jsem je pĀ•estala nosit. TeĀ• nechápe, proč• nenosím ani snubní prsten. ZaĀ•ekla jsem se, Ā•e pokud se to nedĀ• do poĀ•ádku, tak si ho nenasadím. Já vím, je to malicherné, ale straš•nĀ• mne mrzí, Ā•e se takhle poĀ•ád hádáme. Naš•e hádky mĀ•ly bohuĀ•el i horš•í následky, kdy mne uš•il. Tak od té doby uĀ• ho nemiluju tak jako dĀ•ív. SnaĀ•ím se to pĀ•ekonat, ale nejde to. A výsledek? VyĀ•ítá mi, jsem chladná. Najednou je plno oš•klivých drobností, které se skládají, a já uĀ• opravdu uvaĀ•uju o rozvodu. ZávĀ•rem vlastnĀ• to, proč• píš•. Jsem totiĀ• ve Ā•tvrtém mĀ•síci a bojím se budoucnosti… UrĀ•itĀ• dĀ•lám plno š•patně, tak budu ráda, kdyĀ• mi poradíte. MAGDA